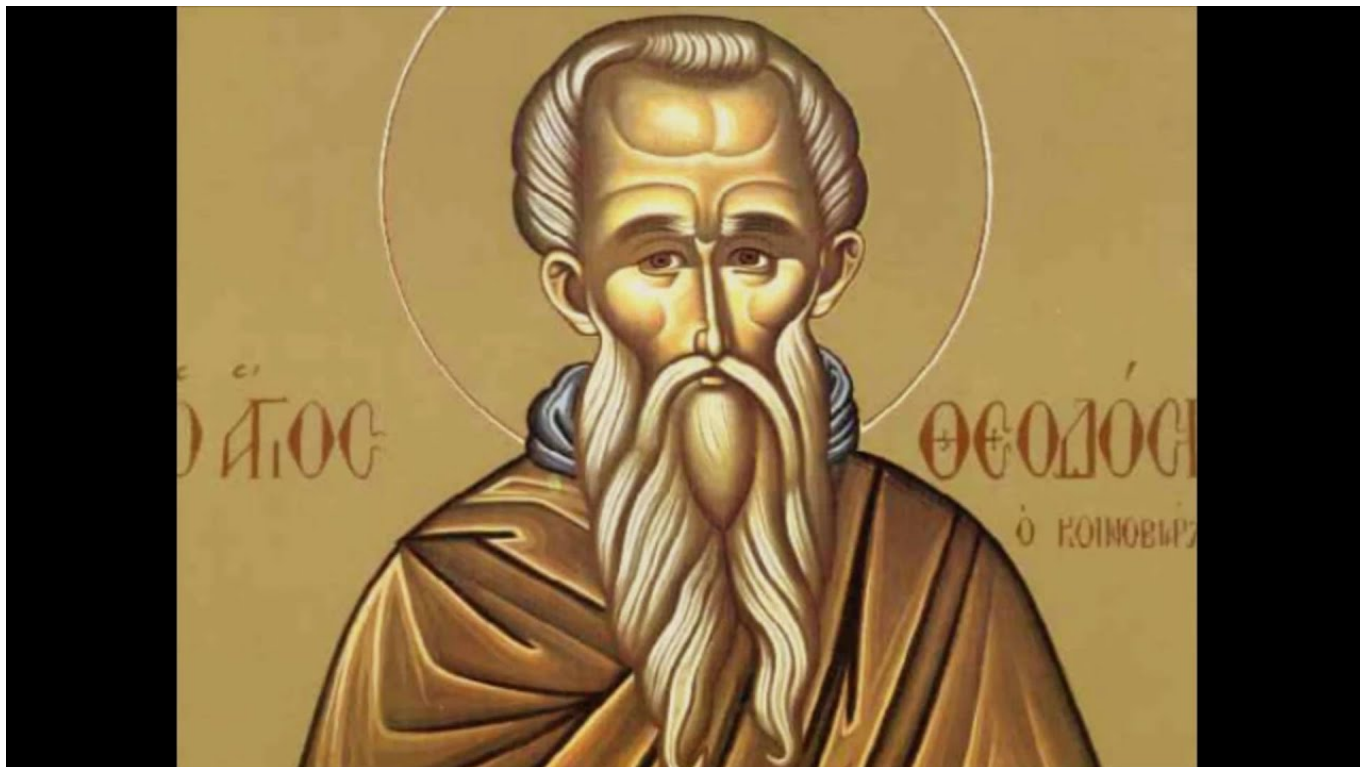

Ο Όσιος Θεοδόσιος ο κοινοβιάρχης

/ [Βίοι Αγίων](#)

Ο Όσιος Θεοδόσιος, που τιμάται σήμερα από την Ορθόδοξη Εκκλησία, γεννήθηκε στο χωριό Μωγαρισσού της Καππαδοκίας από πολύ πιστούς και ενάρετους γονείς, τον Προαιρέσιο και την Ευλογία. Έζησε στα χρόνια του αυτοκράτορα Λέοντα του Μεγάλου (457 – 474 μ.Χ.) και έφτασε έως και τους χρόνους του αυτοκράτορα Αναστασίου του Δικόρου (491 – 518 μ.Χ.). Αρνήθηκε την έγγαμη ζωή και σε νεαρή ηλικία έγινε μοναχός. Από πολύ νωρίς διακρίθηκε για την εγκράτεια και την ηθική του τελειότητα.

Αφού ασκήτεψε κοντά σε μεγάλους ασκητές όπως ο Συμεών ο Στυλίτης και ο ησυχαστής Λογγίνος αποσύρθηκε σε απομακρυσμένο ησυχαστήριο όπου δίδασκε το λόγο του Θεού στους περαστικούς διαβάτες. Η φήμη του για την αγία ζωή του έγινε γρήγορα γνωστή στα πέρατα της αυτοκρατορίας και έφερε στο ησυχαστήριό του δεκάδες αδελφούς αναγκάζοντας τον Θεοδόσιο να ιδρύσει ένα ευρύχωρο μοναστήρι όπου εφάρμοσε πιστά τα πρότυπα του ασκητικού βίου. Έκανε πολλά θαύματα και, αφού δίδαξε τις αρετές της ασκητικής ζωής στους εκατοντάδες μαθητές του, κοιμήθηκε σε βαθύ γήρας το 529 μ.Χ.

Η είδηση της κοιμήσεώς του διαδόθηκε σαν αστραπή. Και έτρεξαν πολλοί, λαϊκοί,

κληρικοί και μοναχοί, ακόμη και Επίσκοποι, για να ασπαστούν το ιερό λείψανο του Αγίου ανδρός, που στάθηκε για όλους φιλόστοργος πατέρας και προστατευτικός αδελφός. Και αυτός ακόμη ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων προσήλθε να ασπασθεί και να παραστεί στην εξόδιο Ακολουθία, μεγάλη δε υπήρξε η συγκίνησή του, όταν βρέθηκε ενώπιον του ιερού σκηνώματος του Οσίου. Η σύναξή του ετελείτο στο σεπτό Αποστολείο του Αγίου Αποστόλου Πέτρου, που ήταν κοντά στην Αγία Σοφία.

Μερικά από τα θαύματα του Αγίου είναι τα εξής: Ο Άγιος είχε κατασκευάσει έναν τάφο για τον εαυτό του, ώστε βλέποντάς τον να θυμάται το θάνατο. Τον τάφο αυτόν εγκαινίασε με τον θάνατό του ένας Άγιος ασκητής, ονόματι Βασίλειος. Τον ασκητή λοιπόν αυτόν, ενώ είχε πεθάνει, μόνο ο Θεοδόσιος και ένας άλλος μοναχός τον έβλεπαν να στέκεται ανάμεσα στους άλλους μοναχούς και να συμπάλλει. Στους υπόλοιπους μοναχούς ο Βασίλειος ήταν αθέατος. Ένα άλλο θαύμα του Αγίου, είναι το ότι σε έναν τόπο στον οποίο πρόκειται να ιδρύσει μοναστήρι, άναψε σβησμένα κάρβουνα, χωρίς να έχει φωτιά. Επίσης, ο Άγιος προείπε και την καταστροφή που θα γινόταν στην Αντιόχεια από μεγάλο σεισμό.

Ἀπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ἦχος πλάγιος α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀρεταῖς θεοσδότοις ἐκλάμπας ὅσιε, Μοναστικῆς πολιτείας ὥφθης λαμπρὸς χαρακτήρ, καὶ φωστήρ θεοειδῆς Πάτερ καὶ ἑξαρχος, Θεοδόσιε σοφέ, τῶν Ἀγγέλων μιμητά, θεράπων ὁ τῆς Τριάδος ἦν ἐκδυσώπει ἀπαύστως, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἅτερον Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τό ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατόν τούς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ τῇ οἰκουμένῃ, λάμπων τοῖς θαύμασιν. Θεοδόσιε Πατήρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ΄ – Τῇ ὑπερμάχῳ

Πεφυτευμένος ἐν αὐλαῖς ταῖς τοῦ Κυρίου σου, τὰς σὰς ὁσίας ἀρετάς τερπνῶς ἐξήνηθης, καὶ ἐπλήθυνας τὰ τέκνα σου ἐν ἐρήμῳ, τῶν δακρύων σου τοῖς ὄμβροις ἀρδευόμενα, ἀγγελάρχα τῶν Θεοῦ θείων ἐπαύλεων· ὅθεν κράζομεν· Χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

Κάθισμα

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐγκρατεία καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, τὴν ψυχὴν σου κοσμήσας θεοπρεπῶς,

γέγονας συμμετοχος, τῶν Ὁσίων Ἀοίδιμε· καὶ τῶν θαυμάτων ὄντως, χαρίσματα ἔλαβες, τοῦ ἰᾶσθαι τάς νόσους, τῶν πίστει τιμώντων σε· ὅθεν καὶ Δαιμόνων, ἀπελαύνων τὰ πλήθη, παρέχεις ἰάματα, τοῖς ἀνθρώποις τῇ χάριτι, θεοφόρε Θεοδόσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος

Ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει ἐχρημάτισας Πάτερ, ἀλλ' ὥφθης συμπολίτης Ἀγγέλων· ὥς γὰρ ἄσαρκον ἐπὶ τῆς γῆς βιοτεύσας σοφέ, τῆς σαρκὸς ἄπασαν τὴν πρόνοιαν ἀπέρριψας· διὸ καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούεις· Χαίροις, πατρὸς εὐλαβοῦς ὁ γόνος, χαίροις, Μητρὸς εὐσεβοῦς ὁ κλάδος. Χαίροις, τῆς ἐρήμου πολιστῆς παγκόσμιος· χαίροις οἰκουμένης φωστήρ ὁ πολύφωτος. Χαίροις, ὅτι ἐκ νεότητος ἠκολούθησας Χριστῷ, χαίροις ὅτι κατεμάραντας τῆς σαρκὸς τάς ἡδονάς. Χαίροις, τῶν Μοναζόντων πρόξενος σωτηρίας, χαίροις, τῶν ῥαθυμούντων τρόπος παρηγορίας. Χαίροις, πολλοὺς ἐκ πλάνης ῥυσάμενος, χαίροις, κρουνοὺς θαυμάτων δωρούμενος. Χαίροις, πτωχῶν τὴν φροντίδα ποιήσας, χαίροις, ἡμῶν ὁ προστάτης καὶ ῥύστης· Χαίροις, Πάτερ Θεοδόσιε.

Μεγαλυνάριον

Δόσιν θεοδώρητον εἰληφώς, δόσεσιν ὁσίαις, τὰς χορείας τῶν Μοναστῶν, ἱερῶς ῥυθμίσας, δοτοὺς Θεῷ προσῆξας, τοὺς σοὶ ἐφαπομένους, ὦ Θεοδόσιε.

Πηγή: www.saint.gr